

ESPOOLAISTA ELÄMÄÄ 2008

TUOMARIEN KOMMENTIT

Tuomareina toimivat Sami Perttilä ja Olli Rinne

Espoon kulttuurilautakunta on avustanut toimintaa.

Aiheen mukaisesti halusimme kuvaan elämää ja espoolaisia. Täysin emme pysyneet näissä vaatimuksissa - joskus vain kuvan synnyttämät mielleyhtymät toimivat aiheen puitteissa ilman suoriakin viittauksia.

Espoo on täynnä hienoja ja/tai vaikuttavia maisemia ja niitä esiteltiin kuvissa paljon. Niinpä ehkä tästä syystä parhaimmiston nousi tästä linjasta poikkeavia kuvia. Hyvän valokuvan merkkejä ovat poikkeavuus ja pysäyttävyyys.

Yksittäisillä kuvilla, mutta varsinkin kuvasarjoissa, tarinan kertomisella on suuri merkitys. Hyvä kuva kertoo myös jotain muuta kuin mitä näkyy kuvassa, esimerkiksi viitteitä menneestä tai tulevasta.

Yleisesti kuvien taso oli varsin hyvä, ehkä kehystysvaatimus oli pakottanut valitsemaan kuvia paremmasta päästä. Tämä oli ehkä nähtävissä digikuvien ja paperikuvien selkeässä tasoerossa. Paperikuvien valinta oli vaikeampaa kuin digikuvien parhaimmiston löytäminen.

Arvostelussa katsottiin ensin kaikki kuvat tason näkemiseksi. Sitten kuvista pudotettiin nopeasti puolet pois ja alettiin käydä loppuja läpi tarkemmin analysoiden. Voittajakolmikot saatiin varsin yksimielisesti esille.

1 Valkoposkien valtakunta, Lassi Ritämäki, Kara-Kamerat ry

Taatusti espoolainen kokonaisuus. Totuudenmukainen kuva tämän päivän Espoosta: valkokaulusihmiset, kävelysauvat ja kauniita lintuja riesaksi asti. Espoolainen ei voi erehtyä paikasta ja se liittyy kuvaan mukaan tarinana. Kaupunkiluonnon monimuotoisuus esillä vuodenajan mukaan, syksyn värit ja syksyn eläimet. Saturaatoruuvia vedetty asteen verran liikaa. Lintujen tuoma rytmi on huomionkiinnittimenä.

2 Kävelyllä Olarissa, Antti Lyyjynen, Olarin Kamerat

Kuva on visuaalinen iloittelu. Valo ja sen suunta on kaunis. Yhtenäinen värimaailma on hallitseva, kaikki oranssin värit ovat esillä, mutta kertovuutta puuttuu. Takaapäin kuvatut ihmiset ovat aina vähän miinusta kuvassa. Voisi toimia paremmin täysin neliönä. Kuvasuhde jää nyt epämääräiseksi.

3 Maisemani, 3 palkinto paperikuvat, Lassi Ritämäki, Kara-Kamerat ry,

Kuvassa on ikaikaista voimaa ja mystisyyttä. Ihminen on nöyränä suuren luonnon edessä. Nuuksion tunnelmat heijastuvat kuvan tummissa pinnoissa. Mielenmaisema on terminä jo ehkä vähän kulunut, mutta tässä se pääsee taas oikeuksiinsa. Kuvan vedostuksesta erikoismaininta, sävyn hallinta on täydellistä.

4 Keiju, Kunniamaininta paperikuvat, Jouko Lindgren, Tapiolan Kamerakerho KK

Kuvassa yhdistyy kaksi maailmaa: leikki-/ haavemaailma ja todellisuus ulkona. Kuva on otettu lapsen tasolta: katse ulos näkyy vaikka katse ei näy. Kunniamaininnan arvoista hyvin hallittu valo, kuvamuoto ja kuvakulma. "Espoo - keijujen kaupunki".

5 Pitkään kotona, 2 palkinto paperikuvat, Yrjö Venna, Tapiolan Kameraseura

Kuvan nousee sisällöllään monen maisemakuvan ohi. Se on hauska, ehkä jopa tragikoominen. Arkinen, mutta rohkea, jopa omakuvamainen. Ei Espoon tarvitse olla kuvassa, mutta elämän pitää. Sommittelu ympäröivinen pöytineen tukee kuvaa, jossa keskeisenä elementtinä kuitenkin suurennuslasin läpi tarkkaileva katse. Kuvassa on myös mielenkiintoinen ajatuskontrasti, sekä kuvaaja että kuvattava tarkkailevat maailmaa linssin läpi.

6 Idols, 1 palkinto paperikuvat, Esa Kivivuori, Tapiolan Kamerakerho

Arkisestakin tilanteesta voi saada mielenkiintoisen kuvan, joka herättää ajatuksia. Kuva on abstraktin oloinen, kuitenkin täyttä asiaa, ehkä eniten elämä Espoossa on juuri tätä arkea. Sisäkuva poikkesi edukseen yleisestä linjasta. Kuvamuoto miellyttää ja tukee aihetta.

Kuva nousi jo ensimmäisessä katselussa, mutta nimi oli yllätys ja toi lisää ajatuksia kuvasta: "Jokainen saa olla oman elämänsä Idol - elää omaa elämänsä." Tarkennuspiste kertoo myös valinnasta: "Mielummin tuijottaa sukia kuin Idolsia."

7 Iso Omena, kunniamaininta paperikuvat, Yrjö Venna, Tapiolan Kameraseura KK

Kuva nousee esille erinomaisesti käytetyllä tekniikallaan, jossa toteutus tukee aihetta. Elementtejä ei ole liikaa, kaide ja säteittäisyys antaa kuvaan kaarevaa liikettä. Kuvasta tulee mieleen taidehistoriallinen vertaus - Marcel Duchampin futuristinen "Alaston nainen laskeutuu portaita", 1912. Kiinnostavasti kaoottinen. Onko kuvalla yritetty kritisoida kulutushysteriaa?

8 Saunan jälkeen Pentalassa, Yrjö Venna, Tapiolan Kameraseura

Niukka, mutta harmoninen väriskaala korostaa muotoa. Illan värit on saatu hyvin esille. Sommittelua voisi harkita vielä keskemälle.

9 Mellstenin ranta, 1. tammikuu 2008, Erkki Illukka, Olarin Kamerat

Kuva nousee arvotuksellisuudellaan. Avantouinnista tietämätön ihmettelee, mikä on kuvan kasvihuone talvella. Kuva kiinnostaa, mutta ei kuitenkaan anna edes vihjeitä vastauksesta. Sommittelultaan kuva on hiukan epätasapainossa. Kiinnostavia elementtejä, mutta kokonaisuus jää vajaaksi.

10 Puosukannen saunaseura, 2 palkinto kuvakokonaisuudet, Matti Peltonen, Soukan Kamerat ry

Näissä kuvissa on kuvaaja läsnä, luultavasti yksi saunojista ja tämä tunnelma välittyy katsojalle. Vaikka ihmiset poseeraavat, niin he ovat luontevia. Erinomainen erilainen lähtökohta espoolaiseen elämään, eikä kuvissa ole menty helpoimmalla ratkaisulla. Kokonaisuus näillä kuvilla on hiukan yksipuolinen, ja voisi toimia paremmin lisäämällä kuvia lisää. Tällöin kuvattavien katset nousisivat vielä paremmin esille.

11 Kesäpäivä, 3 palkinto kuvakokonaisuudet, Eveliina Virta, Kara-Kamerat ry

Kuvasarjan hyvät puolet ovat läheltä kuvaaminen sekä toiminnan ja tekemisen tuntu - kesäpäivä ja - loma. Kuvista puuttuu kontakti, mutta ehkä lapset elävät omaa elämäänsä, yksikin katse olisi kuitenkin parantanut sarjaa. Yksi kuva nousee ylitse muiden: koira on tärkeämpi kuin aikuinen. Laadukkaat vedokset ja tiukat rajaukset. Lähes kaikissa kuvissa hyvä valo.

12 Talvi 2008, 1 palkinto kuvakokonaisuudet, Lassi Ritämäki, Kara-Kamerat ry

Aiheen käsittely kertoo loistavasti Espoon (Etelä-Suomen) surullisesta talvesta 2007 – 2008. Käytetty miellyttävästi useampaa kuvakulmaa, vaikka ehkä olisi kaivannut yhtä lähikuvaakin. Olisi voinut toimia myös kuvaparina. Vedostus onnistunut, käytetty "Heikuran värejä" tunnelman luontiin.

13 Herkkupöytä, Lassi Ritämäki, Kara-Kamerat ry

Olisi toiminut erinomaisesti edellisen kuvan parina: jälleen kauniita lintuja riesaksi asti, eikä paikasta voi erhehtyä. Tragikoomisuus ja tilanteen välittäminen saatu kuvaan mukaan.

14 Kotikenttä, Matti Mänttari, Tapiolan Kamerakerho

Tämä taas on hiljainen kuva - "sunnuntaina ei pelata". Aihe on tunnistettava, mutta silti abstrakti. Kuva "soundaa" hyvältä, sen elementtejä voisi kuvitella myös nuoteiksi. Kaikki palaset ovat kohdallaan, mutta jälleen ei nouse huipuksi.

15 Metsäpalon jälkiä, 3 palkinto digisarjassa, Lassi Ritämäki, Kara-Kamerat ry

Hämmästyttävää, että Espoo on Suomen toiseksi suurin kaupunki ja että siellä on metsäpaloja. Kuva tuo erilaisen teeman esille aiheeseen. Tässä on tarinan ainekset kohdallaan - jokainen voi nähdä mielessään mitä on tapahtunut ennen kuvan ottoa ja mitä tapahtuu sen jälkeen.

16 Kauppakeskuksessa, 2 palkinto digisarjassa, Eero J. Laamanen, Soukan Kamerat r.y.

Kuvan toimivuus tulee vahvoista väreistä ja linjoista. Arkisesta tilanteesta toimiva ja monipuolinen kuva. Sommittelua ja laajakulmakuvaa käytetty tarkoituksellisen hyvin.

17 Ei pyörätuolia junaan, Yrjö Venna, Tapiolan Kamerakerho

Kuvassa on hiukan liikaa aineksia - mikä on sidottujen silmien yhteys?. Ympyrä ja liike on toimivaa, mutta sommittelua pitäisi harkita lisää ja tarinaa olisi saatu enemmän. Nyt hiukan surullinen kuva.

18 Finnoontien keidas - ruokaa silmälle kuin vatsalle, Seija Orenius, Kara-Kamerat ry

Väri-ilottelu ja kuvan muoto toimivat ja nämä ovat kuvan suurimmat vahvuudet. Kuva aukeaa vain Espoon keskusta tuntevalle, tieto ravintolasta yhdistyy nimeen.

19 Valkoposkihanhet, Pekka Lehtonen, Tapiolan Kamerakerho

Tässä kuvassa on menoa ja meininkiä. Poikkeuksellisesti syväepäterävyys luo liikkeen. Tässä toimii takaa kuvaaminen, kuvaaja juossut perässä ja kaatunut... Hyvin sommiteltu ryhmä.

20 Syyspurjehdus, Jussi Helimäki, Kara-Kamerat ry

Kuvassa on kappale kauneinta Espoota, mutta aihe hukkuu muiden vastaavien teosten joukkoon. Rauhallinen tunnelma, hyvä fiilis. Kuvan syvyys on miellyttävää, elementtejä on lähellä, keskialalla ja kaukana.

21 Virta vie, Jussi Helimäki, Kara-Kamerat ry

Samanlaisia kuvia nähty aiemminkin, mutta tässä varsin onnistunut toteutus asiasta. Mikään ei riko kuvaa, valitettavasti ei mitään odottamatonta. Hyvin valittu paikka: syntyy virta nimensä mukaisesti. Utuisuus tekee syvyyden.

22 Kuplassa, Lassi Ritamäki, Kara-Kamerat ry

Kuvan idea on hyvä, mutta kaipaa lisää irroittelua. Lisää saturaatiota ja valoa, vaikkakaan tämä kuva ei taida kestä enempää käsittelyä.

23 Connecting people, Lauri Kukko, Tapiolan Kamerakerho

Koirat yhdistävät ihmisiä. Ollaan uudella yhteisellä asuinalueella. Kuva kuitenkin aukesi kunnolla vasta nimen tietämisen jälkeen, ja liittymä Espooseen vahveni. Pokkarimainen, mutta toimiva kuva. Hieno vastavalo.

24 Hiljaisuus, Ursula Kuula, Kara-Kamerat ry

Värit huutavat ja lehdet havisevat, missä hiljaisuus on? Tunnelmassa on pikemminkin musiikkia. Kuvassa on täysi paletti värejä esillä, mutta ei nouse vaikuttavaksi.

25 Aurorapuiston seikkailijat, Jouko Lindgren, Tapiolan Kamerakerho

Lapsista on saatu hyvä ryhmäkuva, jossa laajakulman käyttö osuu. Takana kaunis luonnon leikkipaikka. Kuvattavien katseet ovat mukavasti eri suuntiin, mutta missä ovat tytön kädet? Sommittelu on ihan loppuun asti mietitty. Kaikki ei tule esiin. Kuvassa on syvyyttä. Harmaus toisaalta sopii, sade tulee esille, ja taas on ehkä liian kalvomainen. Onko kuvaajan sormi kuvassa?

26 Suppilovahveroita, Lars Lönnqvist, Olarin Kamerat Ry

Kuvassa on arkisuutta ja toinen maisemanäkymä. Ulkoilma on tuotu sisälle. Elämä on hyvin esillä, kuva on vakava, mutta samalla iloinen. Liike-epäterävyys toimii hyvin, vaikka katse on pysähtynyt.

27 Pelimannin tauko, 1 palkinto, Jouko Lindgren, Tapiolan Kamerakerho

Kuvassa on tarina, elämää ja ihmisiä, vaikka kuvassa ei näy yhtään ihmistä. Tässä tapahtuu ennen ja jälkeen kuvanoton. Kuvassa on hiukan liikaa elementtejä, mutta jotenkin kuva on kuin hyvä musiikkikappale: se paranee kuunneltaessa. Vesi ja veneet ovat hienoja, kuin maalauksesta, ja verhot tuovat teatraalisuutta. Espoolaisuuskin leijuu tunnelmassa. Horisontti tismalleen suorassa ja lava vinossa kertoo tauolle lähdön nopeudesta. Kesäyön värit toistuvat mukavasti kokon korostaessa niitä. Teknisesti ei paras, mutta kompositio ja tarinaa on vetoava.